

Univerzita Karlova v Praze
Fakulta humanitních studií
Bakalářské Studium humanitní vzdělanosti

Oponentský posudek na bakalářskou práci

JAKUBA FULÍNA

Vztah soucitu a otrocké morálky v Nietzschevě díle

Záměr a charakter předložené práce:

Autor chce zachytit významy, ve kterých Nietzsche používá ve svém myšlení pojmy soucitu a morálky a uvést je do vzájemného vztahu. Pojmy vyjasňuje tím, že nachází v Nietzscheho spisech kontexty jejich aplikace a interpretuje je. Potud práce má povahu rešerše a asambláže citací. Část práce představuje diskusi s interpretací Pavla Kouby. Závěrečné shrnutí precizně vypracovaná rešerše by mohlo dokonce sloužit jako svého druhu encyklopedické heslo/hesla.

Komentář:

Velmi precizní a v tom nejlepší smyslu *neambiciózní* (což je v případě práce o Nietzscheovi vždy kámen úrazu) práci lze stěží co vytknout. Každý textový pasus je pečlivě zreferován z Nietzscheho publikovaných spisů. Klíčové texty jsou tematizovány reduktivně pouze s ohledem na motiv soucitu a morálky, tzn. při marginalizaci hlavního tématu (především souvislosti 1) přechodu k nadčlověkovi, 2) vůle k moci a 3) věčného návratu téhož), což ovšem je postup naprosto legitimní. Schopnost abstrakce a významové zkratky patří do výbavy zvládnutého filosofického řemesla.

Otázky k obhajobě:

Nietzsche vkládá Zarathustrovi do úst, že „soucit s člověkem“ je jeho posledním hříchem: jak se Zarathustrův soucit projevoval? A v čem spočívalo jeho překonání?

V zápise KSA 9.11[141] z roku 1881¹ Nietzsche pléduje za „filosofii lhostejnosti“, kterou – zdá se – považuje v té době za pozitivní alternativu oproti soucitnému, morálnímu, tzn. (negativně) nihilistickému myšlení. Charakterizuje tuto pozici (resp. toto ‚naladění‘) v kontrastu právě k soucitu.

Hodnocení:

Práci považuji beze všeho za přijatelnou k obhajobě, hodnotím ji jako **výbornou**.

V Praze 30. května 2012

Doc. Aleš Novák, Ph.D.

¹ Citaci je možno dohledat v mé knize *Příspěvky k filosofii*, Praha 2011, str. 200.